

Ett ostädat rum

Skakar nästan av tanken

Ser människor som inte finns

Förbiser människor som finns

Brutaliserar min nykterhet

I tankar om självförstörelse

Tänker på livet och vad det en gång gav mig.

Inser döden och vad den ger

En sarkasm gentemot smärtan

En jargong med lidandet som åhörare

Förvånas inte med ens, men så småningom;

Det ostädade rum jag bebor

är sinnet,

är livet,

är jag.